

Camprodon: la força de la imatge

PORCEL, Baltasar. *Camprodon. Una vall del Pirineu*, il·lustrat amb dibuixos de Lluís Roura.
ROURA, Lluís. *Pintures de la vall de Camprodon*.
PASQUAL, Mn. Julià. *Història de la vall de Camprodon*, il·lustrada amb 60 postals antigues.
Impremta Alzamora, Olot, 1993. 239 pàgines.

Jutjar una obra pòstuma sempre resulta agosarat. Però en el cas de de la de Mn. Julià Pasqual ho faig de bon grat, perquè l'alcalde de Camprodon, en Domènec Pairó, va tenir l'encertada idea de fer-ne una digníssima edició il·lustrada amb 60 postals d'època, precedida per unes pinzellades descriptives d'en Baltasar Porcel i unes fotos, dibuixos i pintures d'un santmiquelenc, en Lluís Roura.

Vist el resultat, la polèmica que envoltà la publicació d'aquest llibre, motivada per una cessió dels drets d'edició al bisbat de Vic, resulta força bizantina, tal com ho palesà la presència del president Pujol a l'acte de presentació elogiant la capacitat de treball i seducció d'aquesta vall pirinenca.

L'escriptor mallorquí fa un ràpid i líric recorregut pels pobles de la vall, glossant la simfonia musical de les fonts amb els versos de Maragall i Verdaguer i recordant alguns fets i trets del passat de Camprodon, com el monestir, el passeig Maristany, i el pas de Savalls o de Negrín.

Els dibuixos d'en Lluís Roura que l'acompanyen són d'una gran delicadesa, com ja ens té acostumats. Però cal fer un esment especial de

les pintures. D'entrada són força diferents de les dels *Pobles de l'Empordà*, perquè el paisatge camprodoní és força diferent i els colors també ho són, i fins i tot són diferents les composicions. Són quadres pintats a la tardor i a l'hivern, la qual cosa fa que hi domini el verd i el groc, i en alguns el gris i el moratós. És d'una gran bellesa i originalitat el titulat «Beget, a hora foscant», i també els de Rocabruna, Tregurà i Molló.

El text de Mn. Pasqual, tot i resultar incomplet, fa una bona interpretació dels orígens dels diferents pobles de la vall, mercès a la toponímia i l'observació de la seva configuració, que permet remuntar-los a l'època indoeuropea en els casos de Tregurà, Llebró, Setcases i Molló i entendre la situació de les respectives esglésies. Llanars i Vilallonga es configuren entorn de les sagreres. Camprodon entorn del monestir i el castell. Beget entorn de tres masos al costat de la riera. Sant Pau de Segúries, tot i haver-hi ja una vila el 898, és una fundació de l'abat de Sant Joan de les Abadesses del 1203 que rep una carta de franqueses per part del mateix monestir el 1217, i la Ral es deu a la creació de la vegueria del mateix nom pel rei Jaume I l'any 1248.

És a aquest aspecte i els conflictes que suscita amb Camprodon que dedica el següent i ampli apartat, i l'altre als castells i els llinatges que els regentaren.

L'altre capítol interessant és el dedicat als emprius, un aspecte encara no gaire estudiat des d'un punt de vista històric, on deixa clar que estaven limitats en el cas de les pastures als gallorsers o propietaris amb ramats, mentre que els menestrals en quedaven marginats, cosa que no passava amb els boscos. El darrer capítol està dedicat a l'hospital de Camprodon. Completen el llibre un breu pròleg del president Jordi Pujol i unes bio-bibliografies dels tres autors.

Cal afegir que poc després ha aparegut un documentat «Quadern de la Revista de Girona» dedicat a *Camprodon*, de Sílvia Planas, que ve a completar l'obra que he comentat.

Joan Fort